

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 69. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 29-го БЕРЕЗНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 29, 1978 No. 69. VOL. LXXXV.

ПРЕЗИДІЯ ЕКЗЕКУТИВИ, КРАЙОВА РАДА УККА ВІДБУЛИ ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Нью Йорк, Н.Й. (УККА). — В суботу, 18-го березня 1978 р. відбулися чергові збори Президії Екзекутиви та Крайової Ради УККА в приміщенні УККА-СУА в Нью Йорку, в яких взяли участь члени тих обох органів УККА.

Збори відкрив та ними проводив Іван Олексин, екс-екзективний заступник президента УККА. Мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА, завідав присутніх асистентами з місць вшанувати трьох померлих членів керівних органів УККА, а саме: д-ра Володимира Нестерчука і д-ра Іллію Караліну, членів Контрольної Комісії УККА, та п-і Оксану Генгалю, члена Крайової Ради, які недавно померли.

Мгр Базарко також подав внесені зміни в керівних органах УККА, а саме, Українська Американська Асоціація Університетських Професорів запропонувала проф. Петра Г. Стерча до Екзекутиви УККА, щоб змінити проф. Володимира Стойка. Крім того п-і Стефанія Салдан та Микола Хоманчука запропонували в члені Крайової Ради УККА від Комітету Об'єднаних Українських Американських Організацій м. Нью Йорку, який сповняє функції Відділу УККА.

Мгр Іван Винник, голова Контрольної Комісії УККА, ствердив, що контролю відбула перегляд книговодства 11-го березня 1978 р. та ствердив, що все діловодство УККА провадиться у вірному порядку та всі витрати зроблені в рамках бюджету.

З черги ред. Ігнат М. Білинський відчитав правильний українського Інформативного Бюро у Вашингтоні, як теж його структуру, та заплановану працю. Рішення, що остаточне прийняття правильника буде узгоджене з директором бюро.

Про 3-й Конгрес СКВУ реферувало трьох членів керівних органів УККА, які є в Секретаріаті СКВУ. Йосип Лісигір звітнував про конгрес, який відбувся в готелі „Амерікан“ в днях 23-го до 26-го листопада 1978 р. в Нью Йорку. В програмі входили пленарні сесії, праці поодиноких комісій, репрезентативний концерт та маніфестація. Всі потрібні деталі випадає організаторів комісія

Середношкільники в Джерзі Сіті влаштовують Український Вечір

В часі відвідин сидять зліва: ред. Зенон Снйлик, Володимир Шупляк, Тарас Сохан, Андрій Кравченко, Володимир Шевчук і Роман Телічко.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (в.л.). — У суботу, 8-го квітня ц.р., о год. 7-й вечора, тут в приміщенні Вуркі Голд Кафетерія при 144 Гранд вулиці відбудеться, заходами Комітету Українського Студентського Гуртка при підготовчій середній школі с. Петра, Український Вечір із розвагою і мистецтвом програмою, у якій візьмуть участь двохістий пластивий гурток „Кобза“ під диригентурою Андрія Фармиці і група українських танцюристів під керівництвом пані Дарі Гензи. До танців гратиме оркестра „Темпо“; буфет у заряді студентів; вступ; досліди 10 доларів від особи, для студентів 5; вступ на саму

Картер і Каллаген обговорювали економічні справи

Президент Картер вітає британського прем'єра Каллагана в Білому Домі.

Вашінгтон. — Минулого четверга, 23-го березня, президент Джиммі Картер і британський прем'єр-міністр Джеймс Каллаген у Білому Домі відібули майже тригодинну нараду, під час якої обмінялися думками щодо найкращих способів розв'язати ряд економічних проблем країн Заходу.

Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, повідомив, що Картер і Каллаген обговорювали такі питання, як найкращі заходи щодо ліквідації залишків економічної рецесії, яка частинно ще існує в деяких країнах, поліпшення торгівлі між державами вільного світу, стабілізація валюти, спеціально американського доллара, боротьба проти безробіття та інфляції, як теж обмінялися поглядами в справі розв'язки енергетичної проблеми, зокрема способів збереження різних родів пального.

Президент Картер і прем'єр Каллаген погодилися, що індустріальні зони країн Заходу вже тепер повинні виготовляти „скоординовані плани“ щодо тих та інших економічних проблем, щоб ці плани були затверджені на вершинній економічній конференції, яка відбудеться в липні ц.р. в Бонні, Західна Німеччина. У конференції, подібній до тієї, яка минулої весни відбулася в Лондоні, візьмуть участь ЗСА, Британія, Франція, Західна Німеччина, Італія, Канада та Японія. Перед конференцією країни-члени Європей-

Речники Білого Дому намагаються, щоб Картер і Каллаген обговорювали також питання, зв'язані з безпекою вільного світу, та ситуацію в Родезії, де почав діяти тимчасовий перехідний уряд, який має довести до перебрання влади чорною більшістю в кінці цього року.

Щодо економічної співпраці між індустріальними країнами вільного світу, то президент Картер поінформувував, що до Вашингтону за кілька тижнів має прийти японський прем'єр-міністр Такео Фукуда, щоб обговорити підготовку до вершинної конференції країн-членів Європей-

Св. п. Микола Бігун, учасник Визвольних Змагань, революціонер і провідний діяч, помер в „Золотій Осені“ на 78-му році життя

Кергонксон, Н.Й. — Минулої суботи, 25-го березня 1978, тут в оселі „Золота Осінь“ помер на 78-му році життя св. п. д-р. Микола Бігун, учасник Визвольних Змагань в рядах Української Галицької Армії, член Юнацької Пластової Сотні Стрия, з 1920-го року член підпільної Української Військової Організації й офісця Організації Українських Націоналістів, бойовий референт Стрийського району, активний учасник багатьох бойових і революційних акцій, довголітній в'язень польських і німецьких тюрем і концетраційних таборів, в рр. 1941-44 член Крайової Екзекутиви ОУН на ЗУЗ, в Америці провідний член ОДВУ і ОБВУА, видатний суспільно-громадський діяч, голова Управи оселі „Золота Осінь“. Осиротив дружину Михайлину, дочку Марту і Христини та синів Андрія і Ярослава з родинною сестрою та ближню і дальшу родину на поселеннях і в Україні.

Панахида за спокій душі

ПРОГОЛОШЕННЯ СТУПЕНДІ

Департамент Славистичних Студій на Манітотському університеті проголошує 500-доларову стипендію для студента української національності, уфундовану Вініпезькою Кредитовою Спільнотою „Карпатія“. Степендію уділяватимуть щорічно й аплікації можуть вносити студенти четвертого року або магістри.

Аплікації на академічний 1978-1979 рік вносити до: Dr. J. Rozumny, Head, Department of Slavic Studies, University of Manitoba, Winnipeg, Manitoba, Canada R3T 2N2.

Французькі ліві партії прийняли запрошення Жіскара

Париж, Франція. — Лідери французьких лівих опозиційних партій, які програли парламентні вибори у двох рундах — 12 і 19-го березня, прийняли запрошення президента Франції Валері Жіскара д'Естена зустрінутися з ним і обговорити важливі справи ще перед остаточним зформуванням нового кабінету. Ніхто з них покищо не відгукнувся на заклики Жіскара створити „розсудливу коаліцію“ між урядовими і опозиційними партіями, але жадна політична ліва партія не відмовилася віддати президента Жіскара поодинокому, а не цілому коаліційному обмінятися думками про майбутню політику Франції. Політичні обсерватори вважають, що такі розмови можуть цілком змінити політичне життя країни, якщо б дійшло до якогось зговорення між право-центристськими і лівими угрупованнями. Жіскар д'Естен від часу вибору його на президента Франції у 1974 році, дуже часто радився з лідерами опозиційних партій й інформувував їх про плани уряду, що є цілком нормальним, наприклад, в З'єднаних Штатах Америки і Великій Британії. Однак, Жіскар ніколи не зустрічався офіційно на розмові з лідером Комуністичної партії Жоржем Марше і головою великої Соціалістичної партії Франсуа Міттерандом, які відмовлялися

від такої зустрічі. Сьогодні Міттеранд проголосив свою готовність зустрітись з президентом наступного тижня, а кілька годин пізніше також лідер комуністів Марше заявив, що він відвідає Жіскара у Елісеї палаці, а теж два керівники великої профспілкової керованої комуністами вивили бажання розмовляти з президентом. У своїй промові після виграних виборів Валері Жіскар д'Естен заявляв, що він хоче дещо змінити політичну атмосферу у Франції і відкрити двері також для тих, які голосували проти проурядових партій, бо він, мовляв, не хоче бачити Франції поділеною на „дві половини“. Скоря погоджуюча відповідей політичних лідерів і робітничих спілок викликала неабияке здивування у французьких політичних колах, а також за кордоном, бо виглядало, що політичні емоції після виборів ще дуже сильні і до ніякої зговореності не може дійти. Запрошення Жіскара надрукував навіть орган Комуністичної партії „Л'Юманіте“, правда під глузливим заголовком: „Слова, слова, слова“. Політичні коментатори однак оцінюють ситуацію у Франції, як дуже сприятливу, висловлюючи надію, що розмови лідерів опозиційних партій з президентом Жіскардом будуть конструктивні.

СССР програв би війну з Китаєм — каже Тенг

Пекін. — Заступник прем'єр-міністра в теперішньому китайському уряді і впливовий політик Китайської Народної Республіки Тенг Гсіао-пінг заявив в розмові зі західними кореспондентами в четвер, 23-го березня ц.р., що Советський Союз не може виграти війни з Китаєм при ніяких умовах. При тому він ще раз категорично відкинув советську пропозицію про відновлення переговорів, завданням яких було б поправити теперішні відносини між ССРСР і Китаєм. Розмовляючи раніше зі західнонімецьким парламентаристом Фрідріхом Ціммерманом, Тенг висловлював сумнів у спроможності З'єднаних Штатів Америки оборонити перед советською інвазією Західну Європу. При тому він відмітив, що війні між Китайською Народною Республікою і Советським Союзом не можна заповісти, але росіяни, навіть, якщо б вони окупували цілу північну частину Китаю включно з Пекіном, то в їхньому посіданні знайшлися б тільки частина китайської території із 200 мільйонами населення; понад 600 мільйонів все одно ставило б опір наїзникам. Тенг вважає, що навіть при допомозі атомової і сучасної зброї Москва не може перемогти Китаю. Ціммерман, покиваючись на слова Тенга, заявив офіслю кореспондентів, що Пекін планує в скорому часі опублікувати своє становище відносно советської пропозиції про переговори і дати відповідь чому такої пропозиції Пекін не може прийняти. Голова китайської Комуністичної партії і прем'єр-міністр Гуа Юо-фенг докладо до з'єсовування становища Китаю до Советського Союзу у своєму виступі перед Крайовим Народним Конгресом минулого місяця кажучи, що якщо Москва дійсно бажає спричинитись до поліпшення відносин між КНР і ССРСР то повинна підтвердити свої слова ділами і відтягнути з китайського кордону свої військові частини, які є далеко неспівмірні з потребами охорони прикордонної смуги.

Група конгресменів відідає Советський Союз

Вашінгтон. — У четвер, 23-го березня, 17 членів Комісії Палати Репрезентантів для військових справ відідали до Женеві, де мають взяти участь у міжнародній конференції щодо загального роззброєння, а відтак відідали до Советського Союзу на кілька днів відвідати.

Це перший раз, що члени цієї Комісії побували

муть у Советському Союзі. Один з членів цієї делегації сказав кореспондентам, що конгресмени планують обговорювати зі советськими лідерами багато справ, між ними питання втручання ССРСР у справи Африки, зокрема присутність советських і кубинських військ та дорадників у Етіопії та Анголі.

Св. п. д-р Ярослав Гриневич, учасник Визвольних Змагань, видатний діяч, помер в Нью Йорку

Нью Йорк. — Минулої п'ятниці, 24-го березня, тут помер на 80-му році життя св. п. д-р Ярослав Гриневич, активний учасник Визвольних Змагань в рядах Української Січової Стрильці та як старшина Української Галицької Армії і Армії УНР, колишній адвокат і Болехов, видатний політичний і суспільно-громадський діяч в Україні, на еміграції і в Америці, автор багатьох праць, нарисів і

В КИЄВІ ПОЧИНАЄТЬСЯ СУД НАД ПЕТРОМ ВІНСОМ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — 3 Українці прийшли виста, що 28 березня ц.р. в Києві починається суд над Петром Вінсом, членом Української громадської групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод.

Як уже інформовано, Петро Вінс був заарештований в Києві 15 лютого ц.

р. В обвинуваченні йому ставлять „дамоклівське“ бо від його останнього короткого арешту в грудні м.р. він ніде не міг улаштуватися на працю.

Батько Петра, Георгій Вінс, відомий баптистський пастор, відбуває 5-річний присуд за релігійні переконання.

УКРАЇНСЬКА ГЕЛЬСІНСЬКА ГРУПА ПУБЛІКУЄ „ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ“

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — В лютому ц.р. появилася перший випуск самовиданого 12-сторінкового „Інформаційного Бюлетеню“ Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод. Бюлетень інформує про переслідування за переконання в Україні, репресії проти Української групи та інші порушення людських та національних прав в Україні.

У „Вступі“ до Бюлетеню читаємо:

„Ми більше як рік часу від початку листопада 1976 року, коли зібрався наш авторський колектив, який назвав себе Українська громадська група сприяння виконанню Гельсінкських угод в СРСР. Усі ми одногласно прийшли до висновку, що вказуючи відверто і безпосередньо Радянському уряду та світовій громадськості на порушення прав на батьківщині, Група дасть помітний вклад у справу миру, безпеки і співпраці між народами. Всі наші звернення, листи і меморандуми обґрунтовані на передумовах права і на конституційних гарантіях.

Органи державної безпеки вирішили інакше. Нашу Групу охрестили антирадянською організацією, більшу частину її членів репресували, а всіх інших піддали різним формам засудованого переслідування.

В цих умовах жорстокого, беззаконного терору і психологічного натиску, ми вважаємо за необхідне продовжувати боротьбу за права людини, нації, за гідність громадянина, за гарантії свободи думки і дії, згідно з кращими ідеалами людства, про які говорить Загальна декларація прав людини.

В 1978 році ми починаємо видавати „Інформаційний Бюлетень“, в якому будемо повідомляти про порушення прав людини в нашій республіці. Ми сподіваємося, що наша діяльність, підтримана вірою в Закон, принесе добрі плоди, якщо не тепер, то в майбутньому“.

В Бюлетені м.ін. подані такі факти: „В листопаді 1977 року керівника Української групи „Гельсінкі“, Миколу Руденка, який був засуджений Донецьким обласним судом на 12 років позбавлення волі, перевезли до киянської тюрми КГБ. Йому запропонували звільнення, якщо він засудить діяльність

Сахарова перестерегли за „піддержку хуліганства“

Москва. — Ассосієтед Пресс інформув, що академік Андрій Сахарова, провідного дисидента і Нобелівського лауреата, знову перестерегли в бюрі московського прокуратора і погрозили покаранням, якщо він і в майбутньому очолюватиме протирядові демонстрації, які, на думку заступника прокуратора Володимира Нестерова, „підсилюють хуліганство“ і „порушують правопорядок“ в державі. „Ми запрошуємо вас, щоб ще раз показати, яким гуманним є наше відношення до вашої особи“, — заявив Сахарову Нестеров, — і рівночасно перестерегли, що в майбутньому ми покараємо вас згідно зі советськими кримінальними законами“. Як відомо, Сахаров 12-го березня ц.р. очолював малу групу демонстрантів під кремлівським муром, яка протестувала проти вбивства арабськими терористами 32-ох ізраїльських громадян біля Тель Авіву і проти підтримки Советським Союзом Палестинської Визвольної Організації. Протягом останніх п'яти років Сахарову загрозили депортацією з країни, але він відмовлявся від цього. У грудні 1977 року Миколу Руденку, засудженого на 15 років позбавлення волі (ст.Потьма, ЖХ 385/1-6).

В грудні 1977 року Микола Руденко проголосив голоду на 3 дні, протестуючи проти конфіскації віршів, написаних в тюрмі... „12 грудня 1977 року в Чернігові (вул. Рокосовського 41-б, кв. 41) арештували ще одного члена Групи „Гельсінкі“, а саме адвоката Левка Лук'яненка, людину особливо трагічної долі... Його обвинувачують в антирадянській діяльності. Звинувальними матеріалами стали, в першу чергу, всі документи Української групи, підписані Лук'яненком, особисте листування, його недружбові радянській пресі публіцистичні статті і, на жаль, несподівані самовиданням.

Талановитий і чутливий журналіст, він залишився невідомий демократичній радянській спільноті. Йому інкриминують зокрема такі авторські статті: 1. Автобіографічний нарис „Рік свободи“.

2. „Принипити кривосуддя“ — адресовану до українського журналу Народна творчість та етнографія в обороні безпідставно засудженого художника-інтарсиста Петра Рубана.

3. Відкритий лист до професора Рубіна, який нещодавно вихав з СРСР до Ізраїлю.

У Левка Лук'яненка відбувся не обшук — а грабунок, — skonфіскавали все до останнього рукописного рядка, разом з друкарською машинкою, також особисте листування, яке цензура вже раніше перевірила, частину зникло. Не обійшлося і без понижуючого особистого обшуку Лук'яненка і його дружини Надії.

У „справі“ Левка Лук'яненка (справа ч. 39) 12 грудня зроблено 8 обшуків у брата Лук'яненка, Олександра Лук'яненка в Чернігові, у його сестри в Городнянському районі Чернігівської області, в його батьків в селі Хрипівка Городнянського району, у Раїси Руденко, а також у членів

(Закінчення на ст. 4-й)

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Статті і дописи, підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи повертає їх автор, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще одна щілина

Пресові агентства інформували у вівторок, 14-го березня ц.р., що опанована комуністами Генеральна Конфедерація Італійських Робітничих Спілок вирішила вийти зі Світової Федерації Праці, контролюваної майже повністю Москвою. Більше того, 266-членна Рада італійської Конфедерації, яка контролює майже половину робітництва в Італії, постановила встановити ближчі зв'язки із західними робітничими спілками, включно з Американською Федерацією Праці — Конгресу Індустріальних Організацій, що її очолює Джордж Міні, відомий політичний і профспілковий діяч ЗСА, впливи якого на урядові проекти є дуже великими. Політичні обсерватори і знавці профспілкової проблематики кажуть, що рішення про вихід італійців з Федерації треба мабуть пов'язувати зі зміною політичної орієнтації італійської Комуністичної партії і намаганням вирватися з-під контролю Москви. Існують також можливості, кажуть політичні аналітики, що італійські комуністи увійшли в урядову партію до керівництва державою, хочуть на практиці показати свою незалежність від московського центру і тим самим здобути собі довіру серед демократичних партій та есентуальної підтримку в народі в часі наступних парламентських виборів. Все, що робила в останньому часі Світова Федерація Праці, — заявив речник італійської Конфедерації Альдо Боначчіні, — це поладнювання спорів між поодинокими національними профспілками, які домагалися більшої свободи.

Як треба було сподіватися, рішення італійської Конфедерації Праці зустрінулося з критикою багатьох контрольованих комуністами профспілок, особливо тих з-поза залізної засони, де профспілки є прибудовками уряду. Східним комуністам особливо несподобався натяк італійців на зв'язки з АФП-КІО, яка, як відомо, стоїть на виразних антикомуністичних позиціях.

Очевидно, що ферменти, які проходять в рядах комуністів, не можна ще вважати конфліктом в комуністичному таборі, бо вони можуть бути також тактичним маневром з метою притупити чуйність Заходу, щоб він легше прийняв демократичні заяви західних Компарти і тим самим улегшити анексію комуністичних партій в суспільну систему західних народів. Проте, ніхто не може заперечити наявності таких непорозумінь між Москвою і західними Комуністичними партіями та існування опозиційних груп, які гостро супротивляються директивам московського центру. На це існують багато доказів, як, наприклад, книжка лідера еспанських комуністів Сантіаго Каррілью; опозиційний рух у Східній Німеччині; добре опрацьована праця східнонімецького інтелектуаліста Рудольфа Баро п.з. "Альтернативи", в якій він піддає сильній критиці увесь комплекс комуністичних систем, побудованих за советськими зразками; творення незалежних робітничих спілок в Советському Союзі, Польщі, Мадярщині; відкриті робітничі страйки в СССР і Румунії — все це виразні щілини в комуністичному бльозі і позначки розкладу цієї зневаженої системи переважаною більшістю населення світу.

Цих фактів вже сьогодні не можуть заперечити навіть комуністичні імперіялісти, майстри облудної пропаганди. Вони, як не ми бачимо наглядно з випадку Світової Федерації Праці, латають тільки діри, щоб могли існувати ще до якогось часу.

Система винна

На недавньому з'їзді шефів поліції міст і містечок ЗСА кілька промовців вказали на одну з головних причин всезростаючого поширення злочинності в країні: дуже мала кількість із заарештованих злочинців, включно з рецидивістами, притягнених до судової відповідальності, а ще менше із них одержують терміни ув'язнення. Один промовець подав вислід дослідів, переведених в Атланті, Джорджія, які виявили, що із 278-ми осіб, заарештованих за напад, тільки 103 були формально обвинувачені, з того тільки 77 відповідали перед судом, 63 були визнані винними, а тільки 23 опинилися у в'язниці.

Така статистика скріплює твердження багатьох коментарів, що зріст злочинності до великої міри спричинений самими прокураторами та суддями, бо вони, замість засуджувати та ув'язнювати неоправданих злочинців, випускають їх на волю, даючи їм змогу знову поповняти злочини. Треба погодитися з твердженням іншого учасника з'їзду шефів поліції, що злочинність зростає також через те, що рецидивісти можуть дуже легко одержати звільнення з арешту, зложивши лише грошеву запоруку, як також треба погодитися з рекомендацією цього поліціянта, щоб судді засуджували на окремі карі злочинців за всі провини, а не давали їм змогу одночасно відбувати кілька вироків ув'язнення за кілька злочинів.

Повну рацію мали також ті учасники з'їзду, які твердили, що час і пора дати злочинцям, особливо рецидивістам, до розуміння, що за кожен злочин їх очікує негале і догортівале ув'язнення. Тільки тоді можна буде запевнити, що рівень злочинності в Америці обнизиться. В іншому випадку можна передбачувати, що за кілька місяців генеральний прокуратор ЗСА чи інший урядовець Департаменту справедливості знову оголосить, що злочинність постійно зростає.

Треба сподіватися, що в боротьбі зі всезростаючою злочинністю дещо допоможе виготовлений Біллом Домом план, згідно з яким Департамент справедливості тісніше співпрацюватиме зі стейтсменами та місцевими поліційними і судовими властями щодо слідкування за "неоправданими злочинцями" і щодо швидкого притягнення їх до судової відповідальності, якщо вони поповнять якийсь злочин. Але і ця співпраця федеральних, стейтсменів та місцевих чинників не спричинить до зменшення злочинності, якщо прокуратори і судді продовжуватимуть випускати на волю рецидивістів та засуджених злочинців, перебираючи тим самим на себе частину відповідальності і вини за зріст злочинності.

Отже, сама судова система частинно причетна до того, що боротьба проти злочинності досі не виявляє надто великих успіхів. Ситуація може змінитися на краще, коли буде схвалений і вийде в життя новий кримінальний кодекс ЗСА, який вже виготовляють і який включав ряд пропозицій, які були вилучені також під час недавнього з'їзду шефів поліції міст і містечок Америки.

Роман Рахманин

СВОБОДА НАРОДІВ І ЛЮДИНИ — НЕПОДІЛЬНА

Бувають ситуації, що вимагають негайного відгуку від спостерігачів, а від журналістів-коментаторів оцінки, не зважаючи на поточні справи власної громади. Ідеться тоді про стратегічні міркування над проблемою, що, будучи загальнолюдською, може колись вирішувати долю власного народу.

На нашу думку, сьогодні витворилася така ситуація і постала така ж стратегічна вимога дія.

Ізраїльсько-американські стосунки проходили майже до пункту замерзання, хоча жадна з цих сторін того не прагне. Американський уряд силкується знайти якусь "об'єктивну" лінію політики в арабсько-ізраїльському конфлікті, але це йому не легко досягти. Близько-східний конфлікт є лише частиною "великої гри" між великодержавами за велику ставку: оволодіння життєво важливою лінією між Середземним морем та Індійським океаном, а крім того — шляхом у глибину Африки.

Боротьба за життя

Тим часом Ізраїль бореться буквально за своє життя, як нація як держава, в якій ця національність може єдино зберегти себе від тотального знищення. Спроб зникнути жидів "тотально" — ніколи не бракувало. Царський уряд Росії придушував жидів — своїх громадян всіма методами. Гітлерівський режим у Німеччині пробував на ділі знищити жидів, розв'язавши "остаточну розв'язку жидівської проблеми", подібно як Сталін пробував на ділі "остаточну розв'язку" українське питання в московській імперії.

А втім, наприкінці свого життя Сталін організував таку "розв'язку" також жидів, доказом чого був відомий вигаданий закид, що, мовляв, жидівські лікарі хотіли отруїти верхівку у Кремлі разом зі Сталіном. Колегіальне керівництво після смерті Сталіна, на інший лад, розвинуло його антисемітську політику, плянуючи викоринювати жидівську національність, її культуру і релігію, та відвоюючи жидів від дедалі більшої кількості місць праці.

Хто в такій ситуації не прагнув би мати власну територію чи, як писав Т. Шевченко, "свою хату", в якій він був би, згідно з висловом І. Франка, "господарем домовитим"? Для жидів — це Ізраїльська держава на землі, яку вони з облоги і пустині перетворили у заможну хліборобську та індустріалізовану країну.

Українці, коли тільки мали змогу висловитися на цю тему, схвально розглядали ці прагнення і заходи жидів у загальному, а ізраїльтян зокрема.

Коли ж наприкінці травня 1967 року арабські країни з Єгиптом на чолі явно пла-

нували "скинути ізраїльтян у море", автор цих рядків написав і надрукував спеціальний коментар п. з. "Кожна нація має право на існування".

У коментарі я висловив переконання, що арабські війська, не зважаючи на свою чисельну перевагу, зазнають страшної поразки, бо їхня справа нелюдська. Так і сталося: шестиденна війна закінчилася розгромом Єгипетських, Йорданських і сирійських військ та втратою територій, що сьогодні є головним спірним питанням між сторонами у конфлікті.

Миротворець чи агресор?

З того часу небагато змінилося в тому районі світу й в цілій проблемі.

Патентований східно-європейський "миролюб" і миротворець, далі постачає арабам зброю і спеціалістів з метою допомогти їм "скинути ізраїльтян у море". Спроби Єгипту довести до замирення не мають успіху передусім тому, що агенти того "миролюбця" підкожують більш неперемірливих арабів до актів варварського терору.

У цій тяжкій ситуації Ізраїль потребує підтримки мирних, народолюбних країн, а зокрема Америки і Канади. Канадський уряд, враховуючи громадську думку, визнає, що ізраїльська держава є єдиний гарант існування людей жидівського роду і їхньої культури.

Американський уряд ще більшою мірою підтримує цю тезу, бо має багаторічні спеціальні домовленості про співробітництво і допомогу, зокрема зброю.

Однак обидві наші країни, подібно як інші індустриально розвинені держави, віддають болючий тиск арабської нафти і комерційних кіл, що мають ділові зв'язки з арабськими країнами.

Тому канадські українці добре зроблять, якщо вони через своїх парламентських представників в Оттаві нагадуватимуть урядовим колам про те, що вони — канадські українці — рішучо обстоюють свою давню тезу: Ізраїль мусить мати міжнародні гарантії безпечного існування, як окрема нація-держава!

Тим більшою мірою американські українці, через своїх сенаторів і конгресменів, повинні зміцнювати готовність американського уряду далі подавати Ізраїлю морально-дипломатичну та ділову-військову допомогу саме у сьогоднішній ситуації.

Безкорислива підтримка

Ці міркування і висновки ґрунтуються не на якихось партійних потребах української громади в Канаді чи ЗСА. Ні, ми не повинні казати: "А яка з того користь українцям?"

(Закінчення на ст. 4-й)

ЧИ СССР ВСЕ ТАКИ ПЕРЕЖИВЕ 1984 рік?

"Криштієн Сасне Монітор" з 10-го березня ц.р. помістив на поверхню тему статтю Амаліка, який тепер є деканом Гарвардського Дослідного Російського Центру. Зміст цієї статті:

Коли люди тепер питають мене, як я дивлюся на мою книжку "Чи Советський Союз доживе до 1984-го року" — чи я вважаю розпад советського режиму правдоподібним і 1984 рік правдивою датою — звичайно відповідаю, що я був замомолдів, як писав ту книжку. Молоді люди схильні думати, що події відбуваються шкоро, ніж так справді діється. Тепер бачу, що в 1969 році я не доцінював гнучкості советського проводу й перебільшував шанси китайсько-советського конфлікту.

Найтяжчою проблемою є правдоподібною структура кризи — конфлікт між мінливою структурою советської суспільності і незмінною структурою влади. Структура влади з її методами керівництва, контролю, гнітом і пропагандою була створена з кінцем 20-их років і в початках 30-их років, коли то більшу частину населення становили неграмотні, або напівграмотні селяни і коли вершини та середні класи були майже зовсім винищені. З того часу ця структура влади не перероблялася основної зміни. Однак структура суспільності змінилася докорінно й подала велика середня верства, а майже всі люди мають освіту й не хочуть, щоб з ними обходилися як з мотузкою більшістю. Конфлікт може постати в драматичній формі відкритого розходження, але в найбільш випадках розходження виявляється в формі пасивного спротиву й локальних незадоволен, що разом поступово й незаметно нищать основу системи.

Інша криза це національна проблема. В Советському Союзі є 50 національностей з населенням 100.000, а з них 22 мають населення понад один мільйон. Ця така велика різноманітність національностей, частина з поміж яких була незалежними державами, або належала до інших держав упродовж останнього століття, суперечить советській унітарній системі. Конфлікт послаблюється через те, що існують національні республіки, але їх автономія понайбільше існує тільки на папері. Центральна влада завжди старалася — часом дуже жорстоко, часом витонченими способами — заступити національні мови і традиції спільними советськими традиціями і російською мовою. Ця політика й більш вимовна русифікація відбувається менше наслідком сили

советської центральної влади, а більше наслідком її слабкості. Її слабкість походить з того, що влада побоюється зменшити процент росіян у національному демографічному балансі, а подруге, наслідком кризи ідеології. Всього п'ять років тому росіяни становили більше як 50 відсотків советського населення. Тепер росіяни становлять трохи менше як 50 відсотків, інші слав'яни менше ніж 20 відс., а всі не-слав'янські національності становили понад 30 відс. Останні роками росіяни лише переставили себе, в той час, як процент населення серед неросійських національностей Центральної Азії, Кавказу й області Волги є дуже високий — і нема нічого такого, що вказувало б, що буде меншати — то до 1984 року росіяни становитимуть значну меншість населення.

Криза ідеології це чимраз більше замітна трансформація марксизму з живої ідеології в першій половині 20-их років в обов'язковий, але внутрішній ритуал. Щобільше, не так як західна держава, побудована на інтересах різних суспільних груп, абсолютна влада потребує ідеології як свого основного принципу і щоб могла існувати як держава. Чим більше марксизм послаблюється, тим замітною стає потреба нової ідеології, яка може стати російським фашизмом.

Що торкається советської економічної кризи, то це передовсім криза керівництва. Це замітне в сільсько-господарській нездатності, безконечному сповільненні зросту продукції, непропорційному розвитку поодиноких галузей економіки і збільшуваному незацікавленості робітників продукцією. В советській економії можна запримітити разуючі й укріплені конфлікти, як наприклад, конфлікти між владою й управителями, або управителями і робітниками, які поступово нищать економію.

Вінці можна згадати про кризу закордонної політики. Найперше, це китайське питання. Хоч гострота конфлікту все буде висіти над СССР, смерть Мао Тсе Тунга насправді збільшила цю проблему, бо новий і більш уїдливий уряд відразу став прискорено модернізувати китайський воєнний промисел. Подруге, існує проблема Східної Європи і західних комуністичних партій. Советський провід може довести Європу до величезного відстанню від Еспанії до мети його подорожі.

(Закінчення на ст. 4-й)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус інж. Лев Яцкевич

ЗАКУЛІСИ ВІДКРИТТЯ АМЕРИКИ

Згідно з поглядом більшості людей, Христофор Колумб відкрив Америку випадково, шукаючи нову шляху до Індії. Але існує багато даних про те, що Колумб мав певні відомості про існування Нового Світу та атмосферичні обставини на Атлантичеському океані поза канадійськими островами. Виглядає також, що й еспанські володарі мали певні реліції, хоч неперевірені, про існування суходолу поза Атлантичеським океаном.

І тим слід собі пояснити відносно швидкість знахідки скрині королівської еспанської пари, короля Фердинанда та королеви Ізабелли, які субвенціювали подорожі Колумба до Нового Світу. На відбуття своєї першої подорожі Колумб одержав від них 3 кораблі: 100-тоннову Санту Марію, 50-тоннову Пінту та 40-тоннову Ніну.

Згідно з умовою контракту, який Колумб підписав з королівською парою, він мав стати вище королем всіх нововідкритих територій, одержати фізичне шляхетство та 10 відсотків усіх шляхетних металів, знайдених на відкритих землях під його юрисдикцією. Сильні вітри та морські струї незвичайно утруднювали плавання й тривалий час Колумб ширив неспокій між залогом. Тільки один Колумб не хвилювався та запевняв моряків, що вони незабаром ввійдуть у сферу сприятливих вітрів. Вже на Канарійських островах він вручив капітанам своїх кораблів опечатані конверти з написом: "Відчини їх по бурі!" Звідкіль знав Колумб так добре атмосферичні обставини на Атлантичеському океані?

В тих конвертах був його приказ про заборону дальшої плавання, коли кораблі передуть відстані 700 ліг (2,800 миль) від Канарійських островів. Докладно на тій відстані лежать острови Караїбського моря. Звідкіль знав про те Колумб?

Цікаво також те, що Колумб провадив два корабельні денники, один "правдивий" для себе, а другий фікційний для залогів, щоб їм не хахати величезного відстанню від Еспанії до мети його подорожі.

11 жовтня 1492 р. він причалив до берегів одного з Багамських островів (недалеко Куби), який він назвав Сан Сальвадор (Спаситель). Він був переконаний, що цей острів лежить недалеко Індії і тому назвав автох-

тонів цього острова Індіанами. Один із біографів Х. Колумба згадує, що в 1482 році він відбув подорож зловж західних берегів Африки. Під час постою на острові Малеїра він зустрінув корабель з виснаженою залогою та вмираючим капітаном, що ще перед смертю оповів йому, що він збудив під час бурі на Атлантичеському океані, де здалека бачив береги незнаного острова. Він подарував Колумбові на пам'ятку свій корабельний денник і мапу, на якій було закреслене положення цього острова.

Виглядає дуже правдоподібно, що саме той денник і мапа були безпосереднім поштовхом для виходу Колумба до Нового Світу.

Чи перед тією подорожжю Колумб мав ще інші інформації про Новий Світ? Можливо, бо, наприклад, в 999 р., цебто 500 літ перед першою подорожжю Колумба, Леїф Еріксон відкрив скрамок побережжя Північної Америки, мабуть коло Бостону. Товаришем подорожі Еріксона був католицький священник, який, правдоподібно, писав реліцію про що подорож до Риму, звідки міг про неї довідатися Колумб. Колумб цікавився всім, що відносилось до подорожей в далекі краї, про які кружили численні вістки в його рідній Італії. Ті всі вістки, матеріали та мапи він показав, мабуть, королівській еспанській парі і її порадникам, які одержав фінансове попертя на відбуття своєї подорожі.

Аналіза корабельного денника Колумба виявила, що він не вгавав при виборі свого морського шляху та почував себе дуже певним на водах незнаного Атлантичеського океану. Його три кораблі, об'їхавши Канарійські острови, трималися постійно 28 ступенів географічної ширини, що, до речі, є географічною шириною Флориди. У висліді, його кораблі аж до островів Караїбського моря постійно пливли в мережі західних вітрів. Крайшого морського шляху зі "старого" до "нового" світу не можна собі уявити.

Колумб був так переконаний про правильність вибраного шляху, що він рішуче противився та відкидав часті поради своїх корабельних старшин, щоб змінити її на більш південний напрям. Він вперто твердив, що вибрана ним дорога доведе експедицію найкоротшим і напевнішим шляхом до наміченої мети.

Ганна Черинь

ГАВАЙ

(6)

Хочеш чи не хочеш, а купиш, хоч би тому, що незручно їх лишити, "на позорність". Врешті, на Гаваї не мандрують для того, щоб заощаджувати гроші.

В спеціальній печі, їм, вже 6 годин смажився дикий (а може й не дикий, як перевірити?) кабан ("пуа-а"), закутаний в листя, "ті" та начинений різними овочами й фруктами. Двоє тубільних красів вилами відкопали кабана з чорної землі. Розпанахав червою виглядало не дуже апетитно, але пахло смачно. Столи були накріті не під відкритим небом, як ми сподівалися, а в залі з естрадою. Буфет наповнений різними стравами, що їх при тьмяному світлі не можна розпізнати, тож брали по ложці з кожної миски й набрали стільки, що на самого кабана вже й місця на тарілці не було. Найбільш розмов було про пої, їжу з кореня рослини таро. Таро трохи нагадує лопух або рабарб. Бульбастий корінь таро варять, як картоплю, і подають у мисці. Ця їжа, пої, нагадує виглядом густий клей і, на думку гаоле, смакує як паперовий клей. Про це я чула даано, але думала, що це вигадка білих, для котрих чужа їжа несприятлива. Не сумніваюся, що для японців маринований восьминог або шукрові мурашки — делькатес, але я б їх і спробувати не наважилася. Кожна людина, врешті, має право навіть на упередження. Проте, в царині овочів і фруктів ми більше відважні, і для мене досить знати, що це — не отрута, щоб спробувати що завгодно з рослинного світу.

— Отож, ви йдете сьогодні на луау? — спитав наш шофер. Не забуйте скоштувати пої!

— Ми вже коштували! — Озвалось з десятків голосів.

— Смакувало?

— Як клей до шпалерів! — Хором озвались туристи.

— Може, ви не знали, як їсти? Пої треба їсти двома

пальцями: один палець для того, щоб ухати пої в рот, а другий, — щоб витягнути! Але, поза сміхом, мушу вам сказати, що пої — це картопля без присмаку. Вона ніяк не смакує. В тім то й смак її. Природний, не пошкоджений смак. Смакує, як ніщо. А це — як святість. Коли гавець запрошує вас до себе й ставить на стіл миску пої, він оголошує цим, що ви йому друг і брат. І горе, якщо ви наважились відмовитися від пої або хоч скривитися... Одна оговорка: це так було раніш.

Для туристів пої трошки підсмачують: лишать її на три дні, щоб почалася ферментація, і трохи розбавляють водою. Колір пої з білого мінється на кавовий.

З тими знайомими ми наблизились до пої. Вона була ріденька й неприємна на вигляд і я зачерпнув трохи в ложечку для годиться. Дуже несмачна... Я б радше спробувала оригінальної, білої, "ніякої" пої. Так-сяк поїла все на тарілці, не усвідомивши, що то було. Найсмачніші були, звичайно, шматочки печеної в "їму" свинини.

Після їжі подавали ананасовий піріг із кавою, чаєм або фруктовими соками. Ми, звичайно, вибрали сік Passion fruit. Ходячи по крамничках, шукали того Passion, але ніде не було. Проте, одного разу в парку я побачила якісь плоди, схожі на нестиглих персики, на землі й поклатла два в свою об'ємисту торбинку. Це й були вони!

На сцену вийшов навіть не засмаглий хлопечко-гаоле і пояснив, що він — бранець кохання. Він одружився з гавайкою і тепер працює з ансамблем свого тестя як заповідка. Він навіть затанцював якусь варіацію (чи, ліпше, "вар'яшю") гулі і вивів на сцену кілька смугляків дівчат, що виконали декілька полінезійських танків. Дівчата тріпотіли бедрами, плавно змальовували руками красавиці та почуття, лупасили в гарбузові бубни та дзвони чакалками. Потім вони вибрали найкумедніших старших чоловіків, виволікли їх на сцену, закаслали їм штани до колін або й вище і почали їх учини танцювати. Звичайно, за дві хвилини й самі вони багато б не навчилися, тож сміху з незграбних старих мав було досить. Дівчата ще й підмішали досить соромно сорочки старих танцюристів та виставляли напоказ товсті обвислі черва. Але старенькі чимало випили і їм не було

соромно. До того ж, кожен з них дістав поцілунок від гарненької смуглячки.

Наступного ранку всі довго спали, але не ми. Пішли до ресторану напийтись кави, викупили свої фотографії й пішли на чудовий пляж із чистим жовтим пісочком. На жаль, купатися не довелося, бо опівдні вже треба знову від'їжджати, а ще ж треба пакувати речі, що кимсь чудом розлазяться по всій кімнаті. Купальні костюми не висохли б! Ми вже шкодували, що пішли на луау, бо по сусідству, в Лагаїні, можна було б побачити горбатих китів, що припливають із далекої півночі до Гаваїв на парування й народини малюк — ну, як їх назвати малими, коли вони народжуються шестистоповими?! В Лагаїні провадяться дослідження поведінки і — МОВІ китів, найрозумніших із мешканців моря. Про що вони говорять чи співають? Вони наливо лагаїні й дають людям себе чіпати й навіть пестити.

Автобус від'їжджає. Чотири години подорожі через увесь острів до останньої нашої зупинки — міста Гіло, столиці острова Гаваї. Пустельні красавиці, гори, гори...

— У нас бувають сніги, — каже провідник. — І тоді люди їздять з гір на лижах.

Він каже, а ми не віримо...

Еспанші завезли сюди кактус і він самовільно розповзся по схилах лави. Густі ліси екаліптів, але деревця тоненькі та високі. Пасовища вкриті сухим клоччям.

— Ви не думайте, що тут так завжди сіро. Тепер нема дощу, а як вони прийдуть, трава зазеленіє. Та й худоба вискубує траву дощенту. Худоба? Так, там і там мальовничі групи рудих корів. Колись їх було багато більше, бо як тільки білі привезли на Гаваї кілька корів, свиней, овець і кіз, ватажки поклати на них КАПУ і нікто не смів їх убивати. То худоба пооб'їдала всю траву й куші так, що вже нічого було їсти. Вівці навчилися ставати на задні ноги й сягати по листя на кушач... Тоді зняли табу й зменшили число худоби.

[Продовження буде]

Рідкісний концерт

Українці обох міст Міннесоти вже давно не чули співу славетного співака, баритона Мих. Мінського, і, нарешті, відбувся довгожданий концерт у Міннеаполісі 29-го січня в залі церкви св. Михайла.

Вступне слово мала голова УККА, мгр Люба Ментега. Програма була широка і різноманітна. Важливо, що майже весь репертуар був новий.

Ми гадаємо, що буде корисно для читача подати докладно цю програму.

1. 1) „Два кольори“ Д. Павличко — О. Білаш, 2) „На калині мене мати ко-

лихала“ А. М'ястківський — В. Верменич, 3) „Пісня серця“ Д. Луценко — І. Шамо, 4) „Калиновий гай“ Д. Луценко — І. Шамо, 5) „Моя стежина“ А. Малишко — П. Майборода, 6) „Скільки весен було“ А. Підлужний — О. Литвинів, 7) „Я не третій“ А. Татаренко — А. Горчинський, 8) „Пісня шофера“ В. Юхимович — О. Білаш.

Опислю по перерві в другій частині концерту Михайло Мінський заспівав „Не буди п'яного“ О. Ковач, „Ти моя омрія“ М. Сигнальський — В. Арженівський, „Ой не світи буйним

світлом“ обр. М. Дремлюги, „Верховино“, обр. А. Гнатюшина, „Виноградник зелений“, обр. Г. Страхилевича, „Не женись, сину“, обр. В. Галовири, „Підкручу я чорний вуса“ А. М'ястківський — В. Верменич, „Гей, порадьте, добрі люди“, гарна міміка і відповідні жести.

Щодо техніки виконання ми бачимо, що пісні були різних жанрів: і ліричні, і жартівливі, а також була мажорна („Пісня шофера“).

Кожну пісню аудиторія тепло вітала і нагороджувала оплесками. Як видно, публіці найбільш сподоба-

лися такі вокальні речі: „Верховино, світку ти наш“, жартівливі пісні: „Підкручу я чорні вуса“, „Гей, порадьте, добрі люди“, гарна міміка і відповідні жести.

Щодо техніки виконання

треба зауважити — чітку дикцію і фразування. Концерт мав великий успіх. На „біс“ соліст виконав одну ліричну пісню, а наприкінці — жартівливу.

Фортеляновий супровід

вів відомий піаніст Річард Зголава.

Це були дві години справжньої естетичної насолоди. Але, на жаль, людей на залі було небагато.

Ол. Филипович

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ

Комісія Патріаршого Фонду — повідомляє:

Замість квітів на могилу бл. п. Івана Кобзаря на Патріарший Фонд зложили:

Наталія Шараневич \$20.00
Степан Гук 20.00

В Сороковий День Смерті

бл. п.

Д-ра ІЛЛІ КАРАПІНКИ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:

31-го БЕРЕЗНЯ 1978 р. — ПАНАХИДА в катедрі СВ. НИКОЛАЯ в ЧІКАГО, Іл.:
1-го КВІТНЯ, о год. 8:30 в церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.:
1-го КВІТНЯ, о год. 8:30 в церкві ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ в МОРГЕНТАВНІ, В. Вірдж.:
1-го КВІТНЯ, о год. 9:30 в церкві ПРЕСВ. ТРИЙЦІ в КЕРТОНКСОНІ, Н. Й.:
1-го КВІТНЯ, о год. 8:30 в церкві СВ. ЮРІЯ в ПІТТСБУРГУ, Па.:
8-го КВІТНЯ, о год. 8:30 в церкві СВ. ЮРІЯ в ПІТТСБУРГУ, Па.

Про молитви просять —

ДІТИ І РОДИНА

Вперше у Нью Йорку!

КОНЦЕРТ „МИ З УКРАЇНИ“

ЛАВРЕАТ ЕСТРАДНОГО ФЕСТИВАЛЮ СПІВАКІВ У ЛЬВОВІ

ІРИНА ШИРОКОБРОДСЬКА

Ліричні пісні МИХАЙЛО МЕЛЬНИК

У супроводі оркестру „ЧУМАКИ“

Субота, 1-го квітня 1978 року, год. 4:30 по пол.

Зал УНДому, 140 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

Вступ 4.00 дол. Квитки: АРКА, ЕКО І СУРМА.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЬЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, II поверх
(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 31-го березня 1978 року, о год. 7:30 веч.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

з нагоди появи книжки ЮРІЯ ЛІБЕРА (Гарвардський університет) та АННИ МОСТОВИЧ (Університет Індіани), видання УНІГУ, про РУХ СПРОТИВУ В ПОНЕВОЛЕНІЙ МОСКВОЮ УКРАЇНИ, рр. 1955-75.

(Аннотована бібліографія самовидавських матеріалів)

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

Автор книжки — Юрій Лібер • Член УНІГУ — Богдан Тарнавський
Модератор — Адріан Сливозький

Після доповіді відбудеться дискусія.

Запрошуємо Шановних Гостей познайомитися з ВИСТАВКОЮ ВИДАНЬ Українського Наукового Інституту Гарвардського університету, що буде влаштована в залі під час Вечора.

ТОРОНТСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КЛЮБ УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ І ПІДПРИЄМЦІВ у ТОРОНТІ

запрошують Українську Громаду на

ІНАВГУРАЦІЙНИЙ СЕМІНАР ім. ВАСИЛЯ КУРИЛИКА при Торонтському Університеті

Вівторок, середа, четвер — 4, 5 і 6-го квітня 1978 р.

Вівторок, 4-го квітня, год. 7:45 вечері
Medical Sciences Auditorium
St. George Campus
University of Toronto

„Василь Курилик — візія юнака канадських прерій“
— проф. Ремзей Кук, факультет історії, університет Йорк.
„William Kurelek — a prairie boy's vision“
— Ramsay Cook, Professor of History, York University.

Середа, 5-го квітня та четвер, 6-го квітня год. 8:00 вечері
Hart House-Debate Room
St. George Campus
University of Toronto

„Переосінка канадського федералізму“ (два виступи)
— проф. Кеннет Лисик, декан юридичного факультету, університет Бритійської Колумбії.
„Reshaping Canadian Federalism“ (in 2 parts)
— Kenneth Lysyk, Dean of Law, University of British Columbia.

(ВСТУП БЕЗПЛАТНИЙ)

ДЖОН ЕВЕНС,
президент Торонтського Університету

ІГОР БАРДИН,
голова КУПІ у Торонті

Ділимося сумною вісткою з Рідними Приятелями і Знайомими, що 24-го березня 1978 р. відійшов у Вічність

бл. п.

ЯРОСЛАВ ГРИНЕВИЧ

нар. 31 березня 1898 р. у Львові — б. УСУС і старшина УГА і УНР Армії, б. адвокат у Надвірні, Грубешові та Болехові.

В смутку:

ДАРІЯ ВИТАНОВИЧ — сестра
РУТА ГАЛІБЕЙ з родиною — сестринка,
ДЗВІНКА ПОНОМАРЕНКО з родиною — сестринка
ЮРІЙ ВИТАНОВИЧ — сестринка
ІГОР ГРИНЕВИЧ — братанок з родиною
ЛІДІЯ СУШКІВ з родиною — пасербиця
ЮЛІЯ ТАРНАВСЬКА з родиною — тіточка сестра і Родина в Україні, Канаді й Австралії

ПАНАХИДА — в середу о 7-й год. вечора в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку.

ПОХОРОН — в четвер, 30-го березня о год. 9-й рано з того ж заведення до церкви св. Юра, опісля на цвинтар St. Raymond на Бронксі, Н.Й.

Ділимося сумною вісткою, що дня 25-го березня 1978 року, несподівано, відійшла у Вічність наша Найдорожча

бл. п.

ОЛЕНА ГОЛІЦИНСЬКА БРИЛИНСЬКА

артистка українських театрів, проживши 78 років.

ПАНАХИДА у вівторок, 28-го березня 1978 р., о год. 8-й веч. в похоронному домі Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН у середу, 29-го березня 1978 р., з того ж похоронного заведення, о год. 8:30 ранку до церкви св. Ів. Христителя, 719 Sanford Avenue, Newark, N.J., а після ЗАУПОКІЙНОЇ СЛУЖБИ БОЖОЇ на цвинтар св. Духа St. Bethlehem (Easton, Pa.).

Про участь у жалобних відривках та про молитви за спокій душі Покійної просять:

сестринка — ВАЛІЯ КАЛИН-МАГМЕТ з чоловіком СТЕПАНОМ та Родина в Америці, Канаді й Європі

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛНИ УНІОЗУ!

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в четвер, 23-го березня 1978 року, відійшла у Вічність, на 90-му році життя, наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ТЕКЛЯ ТКАЧ КРИВОКУЛЬСЬКА

Залишені в смутку:

син — ВАСИЛЬ з дружиною СТЕФОЮ

внуки:

ОРЕСТ ВОЛОДИМИР з дружиною ЛЯРИСОЮ і ХРИСТІЯ

донька — ОЛЬГА з мужем ТЕОДОРОМ

МАРУШАКОМ

внук — ВОЛОДИМИР

син — ЕВСТАХІЙ з дружиною

ІВАНКОЮ в Україні

та Внуки і Правуки в Україні і Канаді

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 27-го березня 1978 р. з похоронного заведення Литвин і Литвин до церкви св. Івана Христителя в Ньюарку, Н. Дж., а опісля на Hollywood Cemetery в Union, N.J.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

всюди і завжди користь Вас

анцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛОК
На медичні Темі

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорті із золотими буквами роботи мистця МНХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стежити Нью Джерсі зобов'язує 5% стежити податку.

В глибокому смутку ділимося з Родиною, Дружиною і Знайомими сумною вісткою, що в суботу 25-го березня 1978 р. на 78 р. життя помер наш любий Муж, Батько, Дідо, Брат і Вуйко

бл. п.

МИКОЛА БІГУН

учасник Визвольних Змагань, член юнацької Пластової сотні Стрия, Української Галицької Армії, Української Військової Організації, Організації Українських Націоналістів, в'язень польських тюрем і Берези Карцарської та німецького концтабору Бретц, член Організації Державного Відродження України, Об'єднання б. Воїнів Українських Армії, голова Управи оселі „Золота Осінь“.

ПАНАХИДА — в п'ятницю 31-го березня 1978 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Н. В. Humiston, Kerhonkson, N.Y.

ПОХОРОН — в суботу 1-го квітня 1978 р. о год. 8:30 рано з похоронного заведення до церкви св. Трійці в Кергонксоні, а після Заупокійного Богослуження на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — МИХАЙЛИНА
доньки — МАРТА і БОГДАН КОВЧІ та дні РОМАН, ТАРАС, ПЕТРО і ДАРКА
ХРИСТИНА і РІЧАРД ГРОССЕ та дні НАТАЛКА і ДАНА,
сини — АНДРІЙ і ЛЕСЯ БІГУНІ та дні ЛІДА, АНДРІЙ і УЛЯНА.
ЯРОСЛАВ БІГУН,
сестра — ОЛЕНА і МАРІЯН БІГУНІ, б. вдова і ш. вдова Родина в ЗСА і Україні.

Родина просить про молитви за Покійного і в його пам'ять записувати на могилу складати пожертви на Українські Молодечі Організації, „Українське Слово“ та інші добродійні цілі.

